

alle arbejdsløse, som faar Understøttelse, er med det samme anmeldte for Arbejdsanvisningskontorerne — det er nemlig en Anmeldelse, der gælder for hele Landet. Altsaa, alle, der i de forskellige Byer eller Sogne begynder at faa Understøttelse af Arbejdsløsheds-kasserne, er senest samme Dag, maaske endogsaa før, anmeldte paa samtlige Arbejdsanvisningskontorer hele Landet over som værende arbejdssøgende. Saa snart der fra et af de forhaabentlig mange Arbejdsanvisningskontorer, der bliver, kan anvises en af de paa denne Liste opførte Arbejdere Arbejde, faar han selvfølgelig Meddelelse om, at nu kan han faa Arbejde der og der, og saa staar der i Arbejdsløsheds-kasseløven, at hvis han nægter at modtage et Arbejde, der er anvist ham af det kommunale Arbejdsanvisningskontor, kan han ikke længere faa Understøttelse af Arbejdsløsheds-kassen. Det er ikke noget Omsvøb, det gaar endog meget lettere og, synes jeg, meget sikrere end det, det ærede Medlem foreslaar. Thi det ærede Medlem gaar ud fra som givet, synes jeg, at alle arbejdsløse vil melde sig paa Arbejdsanvisningskontorerne. Men det vil de da først, naar det er slaaet fast, at de ikke kan faa noget af Arbejdsløsheds-kasserne uden at have meldt sig paa Arbejdsanvisningskontoret. Det ærede Medlem sagde, at det gælder om at faa at vide, hvem der er arbejdsvillige, og hvem der ikke er det. Hvordan faar man det at vide? Man faar en Liste over alle dem, der hæver Arbejdsløsheds-understøttelse. Saa snart man har faaet den, ved man, at alle disse er arbejdssøgende og skal tage mod Arbejde, for saa vidt Arbejdet svarer til deres Evner og lønnes efter de Overenskomster, der er truffet mellem Arbejdsgiverne og Arbejderne. De paagældende skal ikke have nogen som helst Ulejlighed. Saa snart der er anvist dem Arbejde, bliver det meddelt Arbejdsløsheds-kasserne, og saa ved de, at den paagældende ikke kan hæve sine Dagpenge, fordi der udtrykkelig staar i Arbejdsløsheds-kasseløven, at hvis han nægter at modtage et saadant Arbejde, der er anvist af et kommunalt Arbejdsanvisningskontor, maa de ikke udtales. Jeg kan derfor stadig ikke forstaa det ærede Medlems Standpunkt, naar han taler saa meget om, at de vedkommende skal præstere Bevis for, at det ikke har været muligt at anvise dem Arbejde. Et saadant Bevis ligger jo deri, at der ikke til Arbejdsløsheds-kassen er kommet Meddelelse om, at der er anvist dem Arbejde. Saa længe Arbejdsløsheds-kassen ikke har

faaet Meddelelse om, at de paa Listen opførte har faaet anvist Arbejde, er der ikke anvist dem Arbejde, men saa snart det er meddelt den — og jeg gaar ud fra, at det bliver meddelt hver eneste Dag telefonisk —, at nu er der anvist dem Arbejde, kan de ikke længere hæve Understøttelse. Der har vistnok hos det ærede Medlem været nogen Misforstaaelse, som jeg haaber nu er klaret, saaledes at det ærede Medlem vil kunne forstaa, at det er et unødvendigt Arbejde, man vil paalægge de kommunale Arbejdsanvisningskontorer, at de skal udstede en Seddel, som den paagældende skal møde med for at faa sine Penge. Det paagældende Arbejdsløsheds-kassekontor har allerede telefonisk faaet Meddelelse om, hvem der er blevet anvist Arbejde, og alle de, om hvem det ikke har faaet denne Meddelelse, har ikke faaet anvist Arbejde.

Det er rigtigt, som det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds (Ivar Berendsen) sagde, at Arbejdsgiverne selv er fuldstændig Herre over, om Arbejdsløsheds-kasserne skal vedblive at have Arbejdsanvisningen. Det nytter nemlig ikke meget, at Arbejdsløsheds-kasserne gerne vil anvise deres Medlemmer Arbejde, hvis ingen Arbejdsgiver melder sig til dem for at faa Arbejdere. Hvis Arbejdsgiverne alene henvender sig til de kommunale Kontorer, kan Arbejdsløsheds-kasserne jo slet ikke faa nogen Anvisning. Jeg synes ogsaa, det er rigtigt, som det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds sagde, at Spørgsmaalet om Konkurrencen ikke spiller nogen Rolle, thi det er jo ikke Meningen, at Arbejdsanvisningen skal være en Forretning, nej, den er et Led i hele den sociale Lovgivning og Bevægelse, og vi er klare over, at denne maa medføre Udgifter baade for Staten og Kommunen. Og selv om der maaske gaar nogen Tid, som jeg er klar over, der vil gaa, inden man naar til at faa al Arbejdsanvisning flyttet over til de kommunale Arbejdsanvisningskontorer, er den Smule Udgift, som er forbundet med, at ogsaa Arbejdsløsheds-kasserne fremdeles vedbliver at have en hel Del Arbejdsanvisning, for lidet at regne i Sammenligning med det Gode, som det er at faa en virkelig velordnet Arbejdsanvisning, som forhaabentlig vil være i Stand til i langt højere Grad end Arbejdsløsheds-kasserne at raade Bod paa det Onde, som Arbejdsløshed er.

Jeg skal indskrænke mig til disse Bemærkninger, idet jeg anbefaler de af Udvalgets Flertal stillede faa og smaa Ændringsforslag, som jeg kan tiltræde, og meget fraraader at stemme for de af det